

مجله حسابداری مدیریت
سال دوم / شماره اول / تابستان ۱۳۸۸

سنچش عملکرد مدیریت زنجیره تامین با رویکرد ارزیابی متوازن

دکتر غلامرضا اسلامی بیگدلی^۱
صابر جلیلی^۲

تاریخ دریافت: ۸۸/۰۶/۱۵ تاریخ پذیرش: ۸۸/۰۶/۳۱

چکیده:

این مقاله در صدد توسعه رویکرد ارزیابی متوازن (BSC) برای سنچش عملکرد مدیریت زنجیره تامین (SCM)، که عملیات روزانه کسب و کار تجاری را از چهار منظر زیر مورد ارزیابی و سنچش قرار می‌دهد، می‌باشد: منظر مالی (یا سهامداران)، یادگیری و رشد، مشتریان و فرایندهای تجاری درون سازمانی. این مقاله همچنین پیشنهاد‌های اضافی مبنی بر این که ارزیابی متوازن مدیریت زنجیره تامین (balanced SCM scorecard) می‌تواند پایه و اساسی برای فراهم کردن یک سیستم استراتژیک مدیریت زنجیره تامین باشد، ارائه می‌کند مبنی بر اینکه رهنمودهای مناسبی به طور صحیح دنبال شوند و معیارهای کمی مناسبی مورد ارزیابی قرار گیرند و چطور باید بر موانع کلیدی بکارگیری ارزیابی متوازن مدیریت زنجیره تامین چیره گشت. ارزیابی متوازن (BSC) توسعه یافته در این مقاله رهنمودهای مفیدی را برای مدیران اجرایی در سنچش و ارزیابی مدیریت زنجیره تامین (SCM) با روشی متوازن فراهم می‌کند و یک سیستم سنچش عملکرد متوازن را برای ترسیم نقشه و تحلیل زنجیره تامین پیشنهاد می‌کند. حال آنکه با پیشنهاد ارزیابی متوازن، معیارهای کمی متفاوت مدیریت زنجیره تامین مورد بررسی قرار گرفته و بین چهار منظر توزیع شده‌اند، این کار به مدیران کمک می‌کند که عملکرد مدیریت زنجیره تامین را با یک روش بسیار متوازن و از تمام زوایای کسب و کار مورد ارزیابی قرار دهند.

واژه‌های کلیدی: ارزیابی متوازن، مدیریت زنجیره تامین، سنچش عملکرد، معیارهای کمی.

¹ - دانشیار و عضو هیات علمی دانشگاه تهران

² - دانشجوی دوره دکتری حسابداری واحد علوم و تحقیقات و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد میانه - نویسنده اول و مسئول مکاتبات.

Email: accounting.jalili@yahoo.com

* مقاله حاضر نیز با راهنمایی و همکاری دکتر فریدون رهنما رودپشتی در تحقیقات درس حسابداری مدیریت استراتژیک تهیه شده است.

۱- مقدمه

و مقادیر(معیارهای کمی) مورد استفاده را در نظر بگیرند و باید یک رویکرد متوازن که به سطوح عملیاتی، تاکتیکی و استراتژیک طبقه بنده شده، و به معیارهای مالی و غیر مالی به یک اندازه توجه شده رائمه کنند^[۲۲]،^[۱۹].

برای در نظر گرفتن فاکتورهای بالا، ارزیابی متوازن balanced SCM مدیریت زنجیره تامین (scorecard) برای توسعه و گسترش و بحث در مورد معیارها و مقادیرکمی مدیریت زنجیره تامین پیشنهاد داده می شود. این مقاله به اهمیت موضوعات مربوط به سنجش عملکرد مدیریت زنجیره تامین در تئوری و عمل به شرح زیر اشاره می کند:

- این مقاله به اهمیت نقش آفرینان کلیدی در سنجش عملکرد مدیریت زنجیره تامین و ماهیت نقشی که آنها نیاز دارند بازی کنند اشاره می کند.
- ارزیابی متوازن عملکرد مدیریت زنجیره تامین همانند ارزیابی متوازن نه تنها به سازمان ها در پیشرفت سریع تر و وسیع تر جهت نظارت بر عملیاتشان کمک می کند، همچنین می تواند به آنها در بهبود کارکردهای داخلی و خارجی کسب و کار همچون کارکردهای طراحی و مهندسی، تولید، بهبود کیفیت، مدیریت موجودی ها و مواد، واکنش سریع، بدست آوردن سهم بازار از دست رفته و پیاده سازی مناسب استراتژی های تجاری کمک کند.

۲- مبانی علمی موضوع

۱-۲- مدیریت زنجیره تامین

یک زنجیره تامین شامل همه تسهیلات (امکانات)، وظایف، کارها و فعالیت هایی که در تولید و تحویل یک کالا یا خدمت، از تامین کنندگان (تامین کنندگان آنها) تا مشتریان (و مشتریان آنها) درگیر هستند، می باشد و شامل برنامه ریزی و مدیریت عرضه و تقاضا، تهیه مواد، تولید و برنامه زمان بندی محصول یا خدمت،

هر فعالیت تجاری، همانند مدیریت زنجیره تامین (SCM)، مستلزم داشتن استراتژی های کاربردی برای هر شرکتی است، شناسایی معیارهای عملکرد مورد نیاز بر مبنای ضوابط شخصی، ضروری است و باید یک جزء از هر استراتژی تجاری باشد. روش های بسیاری برای ارزیابی عملکرد مدیریت زنجیره تامین (SCM) در سال های گذشته پیشنهاد شده اند، با این حال رویکرد ارزیابی متوازن (BSC) برای ارزیابی عملکرد مدیریت زنجیره تامین که منشاء افزایش هزینه بوده و مورد توجه مدیریت می باشد، همانند روش های سنتی که تنها بر روی معیارهای شناخته شده مالی تمرکز می کنند، که فقط برای سنجش ارزش کاربردهای ساده مدیریت زنجیره تامین مناسب هستند، تنها بر معیارهای مالی تمرکز نمی کند، متساقانه روش های ارزیابی که تنها بر مبنای معیارهای مالی قرار دارند، برای ارزیابی کاربردهای جدید و گسترش یافته مدیریت زنجیره تامین مناسب نیستند. این زنجیره های تامین پیچیده نوعاً بدنیال فراهم کردن دامنه بزرگی از منافع که بسیاری از آنها ماهیت نامشهود دارند، هستند. در نتیجه، ما پیشنهاد می کنیم استفاده از رویکرد ارزیابی متوازن (BSC) برای سنجش و ارزیابی عملکرد مدیریت زنجیره های تامین (SCM) مناسب تر است. در سال های اخیر تعدادی از شرکت ها به پتانسیل های مدیریت زنجیره تامین در مدیریت عملیات روزانه پی بردن. با این حال، آنها به علت فقدان یک رویکرد متوازن و فقدان تمایز آشکار بین معیارهای کمی (مقادیر) سطوح عملیاتی، تاکتیکی و استراتژیک، فاقد یک بینش صحیح برای توسعه اثربخش معیارهای موردنیاز کمی و کیفی عملکرد جهت دستیابی به مدیریت زنجیره تامین کاملاً یکپارچه بودند. بنابراین روشن است که برای یک مدیریت زنجیره تامین اثر بخش، اهداف سنجش و اندازه گیری باید تمام سناریوهای

بعض خدماتی، بدون شک چیز جدیدی نیست[۷]. کاپلان و نورتون(۱۹۹۲) ارزیابی متوازن(BSC) را به عنوان ابزاری برای ارزیابی عملکرد شرکت از چهار منظر مختلف و ابزاری جهت کمک به تحقق استراتژی‌های شرکت پیشنهاد کردند یعنی: منظر مالی، منظر فرایندهای داخلی، منظر مشتریان و منظر یادگیری و رشد. BSC ارائه شده توسط آنها جهت تکمیل معیارهای مالی مربوط به گذشته طراحی شده بود که با معیارهای آنها عملکرد آینده نیز مد نظر قرار می‌گرفت، مدل ارزیابی متوازن تکنیکی جهت تبدیل استراتژی به عمل می‌باشد، به عبارت دیگر مدل مزبور تکنیکی جهت عملیاتی ساختن آرمان، ماموریت و استراتژی‌های سازمان بوده و چشم انداز آینده شرکت حوزه اصلی بررسی های مدل ارزیابی متوازن می‌باشد، ارزیابی متوازن صرفا نقش کترلی نداشته و معیارهای آن برای توصیف عملکرد گذشته بکار نمی‌روند، بلکه این معیارها ابزاری جهت تبیین استراتژی سازمان می‌باشند که با هماهنگی فعالیت‌ها در سطوح مختلف سازمان امکان دستیابی به اهداف سازمانی را میسر می‌سازد. ارزیابی متوازن(BSC) را می‌توان از جمله روش‌های نوین ارزیابی یکپارچه عملکرد سازمان، دانست که با رویکردی متوازن با ابعاد مختلف سازمان، استراتژی‌های سازمانی را به راهکارهای اجرایی ترجمه می‌کند. امروزه به نظر می‌رسد که BSC به عنوان یک تابلوی کترل، هدایت گر و چرخ فرمان بکار گرفته می‌شود^[۳۰]. جدول شماره ۱ رئوس مطالب چهار منظر تشکیل دهنده BSC را نشان می‌دهد.

اصول کلی ارزیابی متوازن در شکل ۱ ارائه شده است، که ویژگی‌های اصلی مفهوم BSC را نشان می‌دهد. منظرها به یکدیگر مرتبط شده اند تا روابط علت و معلولی را در در عملکرد شرکت به وضوح نشان دهند.

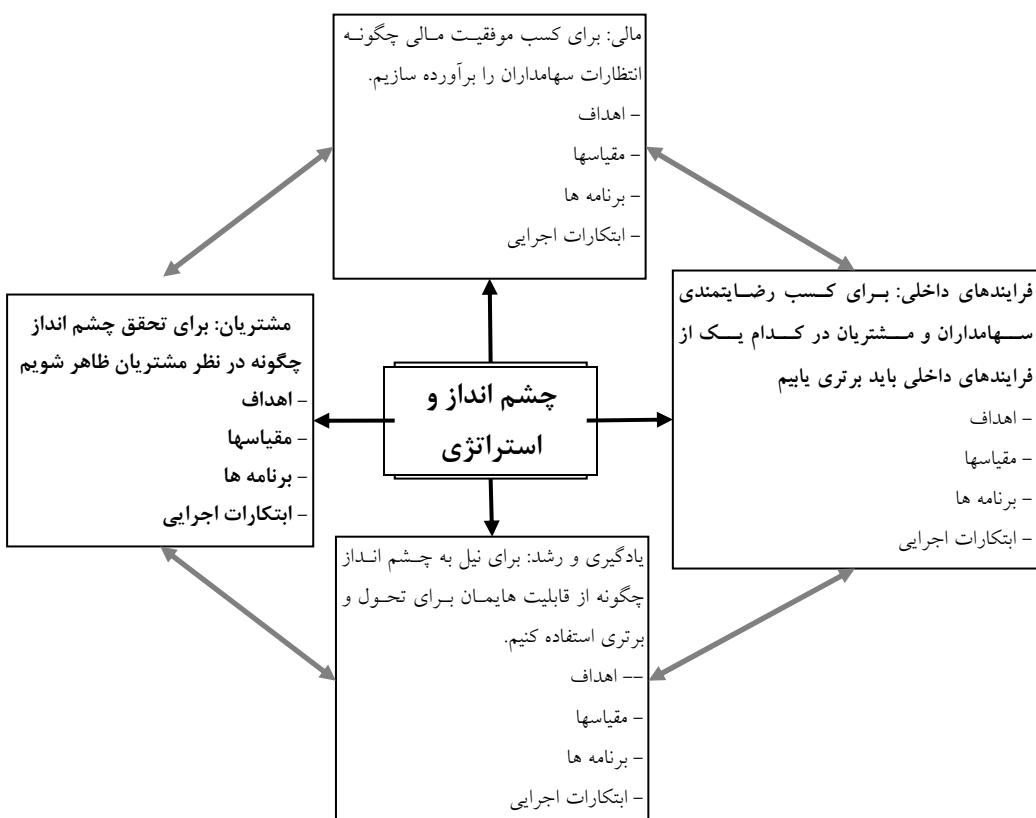
انبار کردن، کنترل موجودی و توزیع، تحويل و خدمت به مشتری می‌شود. مدیریت زنجیره تامین همه این فعالیت‌ها را طوری هماهنگ می‌کند که مشتریان بتوانند محصولاتی با کیفیت بالا و خدمات قابل اطمینان را با حداقل هزینه بدست آورند. مدیریت زنجیره تامین می‌تواند به نوبه خود برای شرکت مزیت رقابتی فراهم کند. کالاها و خدمات می‌توانند به وسیله راه آهن، کامیون، از طریق آب، هوا، خط لوله، کامپیوتر، پست، تلفن و یا به وسیله فرد توزیع شوند. کارها و وظایف در داخل زنجیره تامین شامل پیش‌بینی تقاضای کالا یا خدمت، انتخاب تامین کنندگان(تامین منبع)، سفارش مواد و ملزمات (تهیه و تدارک)، کنترل موجودی، برنامه ریزی تولید، ارسال و تحويل، مدیریت اطلاعات، مدیریت کیفیت و خدمت به مشتری می‌شود. مدیریت زنجیره تامین معادل است با هماهنگ کردن همه عملیات یک شرکت، با عملیات تامین کنندگان و مشتریان آن شرکت. هدف کوتاه مدت مدیریت زنجیره تامین مقدمات افزایش بهره‌وری، کاهش موجودی و زمان سیکل کل است، در حالی که هدف بلند مدت آن افزایش رضایت مشتری، سهم بازار و سود برای همه سازمانهای درگیر در زنجیره تامین است، یعنی تامین کنندگان، تولید کنندگان، مراکز توزیع و مشتریان، برای رسیدن به این اهداف، هماهنگی سخت و دقیقی در بین سازمانهای در گیر در زنجیره تامین مورد نیاز است.

۲-۲- ارزیابی متوازن(Balanced scorecard)

۱. سنچش عملکرد و اتخاذ تصمیمات استراتژیک، نیازمند بکارگیری روش‌های نوین و جامع است، ارزیابی متوازن(BSC) از جمله این روشها است که در سنچش عملکرد و تصمیم گیری استراتژیک و فراهم نمودن امکان پاسخگویی کارآمد، سودمند خواهد بود^[۳]. نیاز به سیستم‌های ارزیابی عملکرد در سطوح مختلف فرایند تصمیم گیری، هم در صنایع و هم در

جدول ۱- چهار منظر تشکیل دهنده BSC (کاپلان و نورتون، ۱۹۹۲)

منظر مشتریان (دیدگاه ارزش آفرینی)	دیدگاه مالی (منظر سهامداران)
ماموریت(رسالت) سازمان: دست یابی به چشم انداز مستلزم تامین ارزش مورد انتظار مشتریان است.	ماموریت: دست یابی به موفقیت مالی با تامین ارزش مورد انتظار سهامداران.
منظر فرایندهای داخلی (دیدگاه مبتنی بر فرایند): ماموریت: بهبود کارایی و اثر بخشی در فرایندهای داخلی کسب و کار شرکت. تقویت نوآوری و اصلاح و تقویت قابلیت ها و امکانات از طریق بهبود مستمر و آماده شدن برای چالشهای آینده می باشد.	منظر یادگیری و رشد(دیدگاه مبتنی بر آینده): ماموریت: دست یابی به چشم انداز شرکت مستلزم حمایت و تقویت نوآوری و اصلاح و تقویت قابلیت ها و امکانات از طریق بهبود مستمر و آماده شدن برای چالشهای آینده می باشد.

شکل ۱: چهار منظر تعریف شده در BSC

محصولات و خدمات استفاده می کنند[۳۳]. تعداد زیادی از سیستم های ارزیابی عملکرد در ادبیات مربوطه گزارش شده اند[۶]، [۱۰]، [۱۱]، [۴۰]. که در اینجا مقایسه بین رویکرد ارزیابی متوازن(BSC) و سایر رویکردهای مورد استفاده برای سنجش عملکرد مدیریت زنجیره تامین بطور خلاصه تشریح می شود:

بسیاری از شرکت ها BSC را به عنوان پایه ای برای سیستم مدیریت استراتژیک خود اتخاذ کرده اند. برخی از مدیران از آن به عنوان وسیله ای برای تطبیق دادن کسب و کار خود با استراتژی های جدید، محركی برای کاهش هزینه ها، حرکت به طرف فرصت های رشد بر مبنای افزایش بیشتر کارایی، افزایش ارزش

• سیستم کل نگر ارزیابی عملکرد Holistic process performance

(measurement system)

این سیستم توسط کانگ در سال ۲۰۰۰ ارائه شد، مخصوصا برای کسب و کارهای نوین و بر مبنای فرایند، که این سیستم عملکرد فرایندها را از پنج جنبه ارزیابی می‌کند: از منظر مالی، از منظر کارکنان، از منظر مشتریان، از منظر اجتماعی، و از منظر نوآوری. رویکرد ارزیابی متوازنی (BSC) که در اینجا برای چاچوب مدیریت زنجیره تامین ارائه می‌شود، ساختاری شبیه ارزیابی متوازنی که توسط نورتون و کاپلان ارائه شده است دارد.

۳-۲ نقشه استراتژی

استراتژی هر سازمان مشخص می‌کند که آن سازمان چگونه می‌خواهد برای ذینفعان خود، یعنی مالکان، مشتریان، دولت و غیره ارزش ایجاد کند. در عصر حاضر که دارایی‌های نامشهود، قسمت اعظم ارزش سازمان‌ها و شرکت‌ها را تشکیل می‌دهند، تدوین و پیاده سازی استراتژی باید بر بسیج و هدایت دارایی‌های نامشهود دلالت کند. مدل چهار وجهی ارزیابی متوازن برای توصیف استراتژی‌های ارزش افزای سازمان، زبان مشترکی را پیدید آورد که مدیران بتوانند از آن برای بحث در مورد جهت گیری و اولویت‌های بنگاه خود استفاده کنند.

از این رهگذر، تکیکی با عنوان نقشه استراتژی طراحی شد که تصویری از این ارتباطات را ارائه کرده و به گفتگو و تعامل مدیران کمک می‌کند. نقشه استراتژی، تکنیکی خلاقانه است که به وسیله آن مدیران و کارکنان به نمودی بصری از استراتژی دست پیدا می‌کنند. این نمایش بصری از روابط علی بین جزای استراتژیک سازمان، به اندازه کارت امتیازی متوازن مهم است و به مدیران شناخت می‌دهد. برای

• سیستم تجزیه و تحلیل و سنجدش استراتژیک و فنون گزارشگری.

شرکت لبراتوارهای وانگ [۱۳] این سیستم را توسعه داد که از یک هرم چهار سطحی از اهداف و معیارها تشکیل شده است شامل: چشم انداز/ استراتژی شرکت، میزان بازار واحد تجاری، اهداف مالی، اهداف عملیاتی واحد تجاری، اولویت‌های آن، ضوابط عملیاتی سطوح اداری و معیارهای آن.

• پرسشنامه ارزیابی عملکرد.

این پرسشنامه [۱۴]، شامل کارگاهی برای توسعه تجدید نظر (بازبینی) و تمرکز مجدد بر روی مجموعه‌ای از معیارهای عملکرد است. این پرسشنامه دارای مزیت هایی جهت فراهم کردن مکانیزمی برای مشخص کردن بهبود و بهسازی حوزه‌های مختلف یک شرکت و معیارهای عملکرد وابسته به آنها و سنجدش عملکرد نسبت داده شده به آنها می‌باشد. بهر حال، این پرسشنامه نمی‌تواند به عنوان یک سیستم ارزیابی عملکرد جامع و یکپارچه در نظر گرفته شود و علاوه بر این تفکر بهبود مستمر را در نظر نمی‌گیرد.

• سیستم ارزیابی عملکرد استراتژیک.

ویتاله، ماورنیاک و هاوژر (۱۹۹۴) یک ابزار تمرکز بر عمل (action-focused) را ارائه نمودند که بر روی استراتژی‌های سازمان تمرکز می‌کرد که مفاهیم و عقاید آن توسط آزمون‌های هاندز توسعه پیدا کرد.

• سیستم یکپارچه ارزیابی عملکرد پویا (دینامیک).

این سیستم توسط گالای نین، نوبل و کراو (۱۹۹۷) برای دست یابی به یک سیستم یکپارچه بوسیله ترکیب سه حوزه اصلی شرکت یعنی: مدیریت، تیم بهبود فرایندها و عملیات و factory shop floor توسعه یافت.

مشتریانمان را ایجاد کرده و شاهد تحقق ماموریت سازمان باشیم؟ وجه فرآیندهای داخلی، فرآیندهای حیاتی محدودی را که انتظار می‌رود بیشترین تاثیر را بر تحقق استراتژی داشته باشد معرفی می‌کند.
۴- برای آینده، برای ایجاد ارزش پایدار و برای رشد و تعالی به چه قابلیت‌هایی نیاز داریم و چگونه باید قابلیت سازی کنیم؟

محور قابلیت سازی، مدیریت دارایی‌های نامشهود در سازمان است، به گونه‌ای که این دارایی‌ها در راستای تحقق ماموریت ارزش آفرینی کنند. وجه رشد و یادگیری، دارایی‌های نامشهودی را که برای استراتژی سازمان اهمیت دارند معین می‌کند. رابطه بین ارزیابی متوازن، ناب سازی زنجیره تامین و رقابت پذیری زنجیره تامین در شکل شماره ۲ نشان داده می‌شود[۱].

ایجاد نقشه‌های استراتژی، سازمان‌ها باید همواره به چهار سوال اساسی زیر پاسخ دهنده:

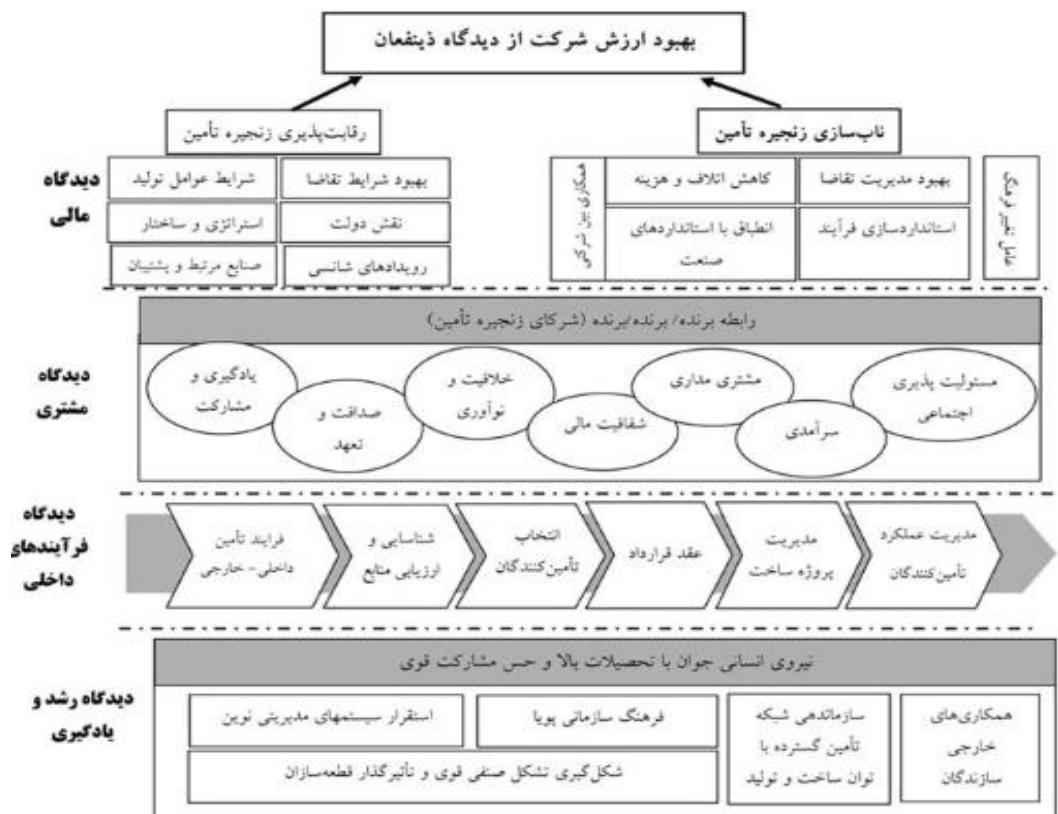
۱- فلسفه وجودی سازمان ما چیست؟ ما را برای چه بوجود آورده‌اند و چگونه می‌توانیم انتظارات بوجود آورندگان را برآورده کنیم؟ این سوال به بالاترین لایه نقشه استراتژی یعنی ماموریت توجه دارد.

۲- برای مشتریان چگونه می‌خواهیم خلق ارزش کنیم؟

این سوال ناظر بر دو مین لایه نقشه استراتژی یعنی ارزش‌های خلق شده است. وجه مشتری ارزش قابل ارائه به مشتریان هدف را تعیین می‌کند. وجه مالی و وجه مشتری نتایج مورد انتظار از استراتژی را توصیف می‌کنند.

۳- فرآیندهای کلیدی سازمان کدامند؟ و چگونه می‌خواهیم آنها را مدیریت کنیم تا ارزش مورد نظر

شکل ۲: الگوی ارزیابی متوازن، زنجیره تامین ناب با رویکرد رقابت پذیری

است. از این نمودار به روشنی مشخص است که روشی که سفارشات تولید و زمانبندی می شود تعیین کننده عملکرد فعالیت های پایین دستی و سطوح موجودی می باشد. بنابراین اولین مرحله در ارزیابی عملکرد زنجیره تامین عبارت از تجزیه تحلیل روشی است که سفارشات مربوط به فعالیت ها اجرا می شوند. برای انجام این کار نیاز است که بسیاری از موضوعات مهم همچون روش ثبت(ورود) سفارشات، مدت زمان تحويل سفارش(order lead-time) و مسیر حرکت سفارشات در نظر گرفته شوند.

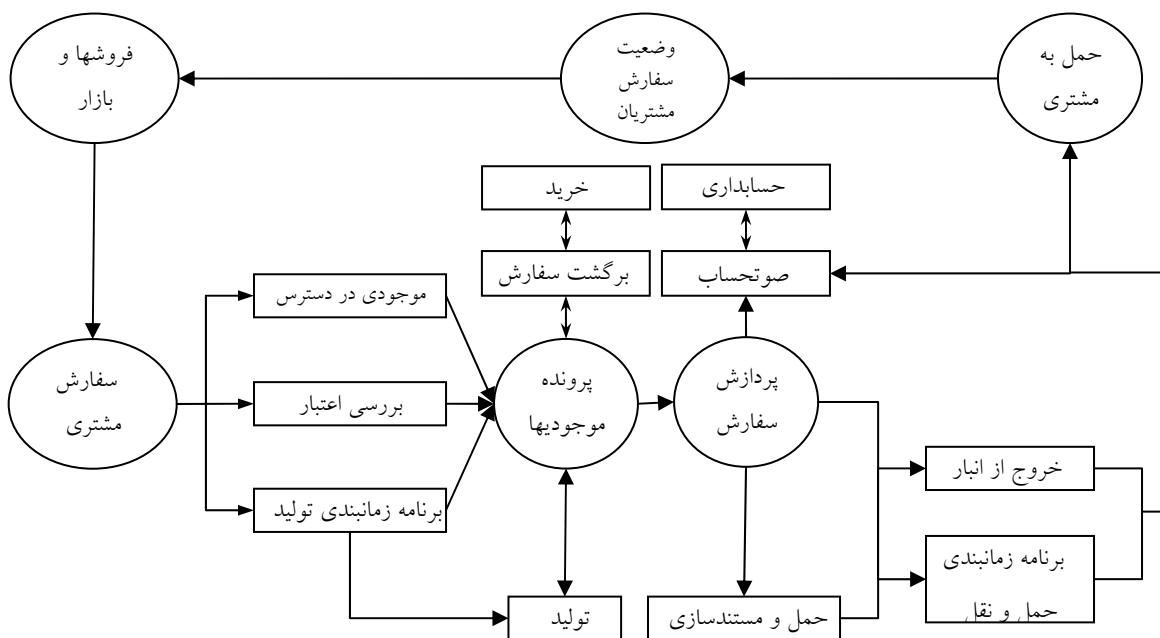
۱-۱-۳- روش ثبت(ورود) سفارش
روش ثبت سفارش، روش و حوزه ای را تعیین می کند که بدان وسیله الزامات و خصوصیات مورد نظر مشتری به اطلاعات سودمند تبدیل شده و در مسیر زنجیره تامین به جریان می افتد و حرکت می کند. مطابق اظهارات ماسون - جونز و تاویل(۱۹۹۷) چنین اطلاعاتی تمامی سطوح زنجیره تامین را به همدیگر متصل کرده و برنامه زمانبندی تمام فعالیت ها را تحت تاثیر قرار می دهد و کنترل مناسب سفارشات را امکان پذیر می سازد، که مستلزم وجود یک روش ثبت سفارشات است به نحوی که توانایی ایجاد داده ها و اطلاعات به موقع، صحیح و قابل استفاده در تمام سطوح ورودی ها را داشته باشد و بنابراین می تواند به عنوان یک معیار کمی برای سنچش عملکرد زنجیره تامین مورد استفاده قرار گیرد.

۳- معیارهای کمی عملکرد(مقادیر عملکرد) و سنچش عملکرد مدیریت زنجیره تامین.

مطابق اظهارات چان(۲۰۰۳) سنچش عملکرد بازخورد یا اطلاعاتی را در مورد فعالیت هایی، راجع به دست یابی به انتظارات مشتریان و اهداف استراتژیک سازمان فراهم می کند. بازخورد و بازنگری فرایندها با در نظر گرفتن این موضوع که آیا افراد و بخش های مختلف سازمان به اهداف مالی بودجه بندی شده دست یافته اند یا خیر، مورد توجه قرار می گیرد. با قرار گرفتن روش ارزیابی متوازن در کانون سیستم های مدیریت شرکت، امکان نظارت بر نتایج کوتاه مدت از سه دیدگاه دیگر، یعنی مشتریان، فرایندهای داخلی و یادگیری و رشد میسر می شود و استراتژی براساس عملکرد اخیر شرکت مورد ارزیابی قرار می گیرد. به این ترتیب روش ارزیابی متوازن موجب اصلاح استراتژی شرکت و یادگیری بلاذرنگ خواهد شد، سنچش عملکرد نیاز به بهبود در حوزه هایی که عملکرد آنها رضایت بخش نیست را منعکس می کند، و بدین طریق می توان کارایی و کیفیت حوزه های مزبور را بهبود بخشد. در این بخش تلاش می کنیم تعدادی از مناسبترین معیارهای کمی سنچش عملکرد مدیریت زنجیره تامین را که توسط گان اسکاران و دیگران(۲۰۰۱) و گان اسکاران، پاتل، رونالد و ام سی گایوگ هی(۲۰۰۴) مشخص شده خلاصه کنیم.

۳- معیارهای کمی برای ارزیابی عملکرد رویه ها و دستورالعمل های برنامه ریزی شده.

هر شرکتی اولین کاری که باید فعالیت خود را با آن شروع کند دریافت و تحويل سفارشات است، نوعی از مسیر سفارشات در نمودار شماره ۱ نشان داده شده

(Source: Christopher(1992) مسیر سفارش مشتریان)

اطمینان و ثبات مدت زمان تحويل سفارش، بواسطه وجود گلوگاه ها و فرایندهای ناکارآمد و نوسان در حجم سفارشات در دسترس، که انحرافاتی را در زمان تکمیل فعالیت ها ایجاد می کنند، اهمیت دارد. در ارتباط با این ها، بطور مثال مفهوم تولید سلولی می تواند بکار گرفته شود، که در آن به خوبی فعالیت هایی که بطور همزمان توسط تیم های چند مهارتی انجام می شود جهت کاهش موثر در زمان های زائد و زمان تحويل سفارش، یکپارچه می شوند.[۳۸].

۳-۱-۳- مسیر سفارش مشتریان (The Customer Order Path)

مسیری که سفارش آن را می پیماید معیار مهم دیگری است که بوسیله آن زمان صرف شده در مسیرها و کانالهای مختلف و فعالیت های فاقد ارزش افزوده می تواند مشخص شده و گامهای مناسبی جهت جذب آن ها برداشته شود. بطور مثال با ردیابی در طول مسیر سفارش، تعلل و تاخیر در تشریفات اداری و زمان صرف شده در صورتیکه موجودیها در انبار قرار دارند،

۳-۲- مدت زمان تحويل سفارش (order lead time)

کل زمان چرخه سفارش که زمان تحويل سفارش (lead time) نامیده می شود، اشاره می کند به مدت زمان سپری شده بین دریافت سفارش از مشتریان و تحويل کالاها به ایشان، که این زمان شامل اجزای زیر است:

کل زمان چرخه سفارش = زمان ثبت سفارش (از طریق پیش بینی / سفارش مستقیم از طرف مشتری) + زمان برنامه ریزی سفارش (طراحی + نقل و انتقال + مدت زمان تهیه جدول زمانی) + منبع یابی سفارش، زمان بندی تولید و تدارکات + مدت زمان حمل و تحويل کالاهای تکمیل شده.

هر کاهشی در زمان چرخه سفارش منجر به کاهش در زمان واکنش و پاسخگویی زنجیره تامین می شود [۱۹]. که این معیار با اهمیت است و یک مزیت رقابتی محسوب می شود [۸]، [۱۲]. مطابق اظهارات تاویل (۱۹۹۷) این کار به طور مستقیم بر سطح رضایتمندی مشتریان تاثیر می گذارد. به همان اندازه قابلیت

منعطف(FMS)، تکنولوژی های گروهی(GT) و تولید یکپارچه کامپیوترا(CIM) امکان پذیر خواهد شد. single minute exchange of die (SMED) همچنین (CS) تکنولوئی اطلاعات(IT) و سیستم های ارتباطی(CS) که اطلاعات را بصورت آن لاین فراهم می کند به تسهیل واکنش سیستم های کنترلی کمک می کند. قابلیت انعطاف این سیستم ها آنها را قادر می سازد که تاثیر بسیار بالایی بر روی مشتریان خود داشته باشند. برای مثال شرکت تویوتا از اصول تولید و لجستیک منعطف برای فراهم کردن سطح بالایی از پاسخ دهی به نیازهای مشتریان استفاده می کند[۸]، تحقیقات استوارت(۱۹۹۵) وجود همبستگی قوی بین زمان پاسخ دهی و قابلیت انعطاف زنجیره تامین را آشکار کرد. بنابراین با مشخص کردن قابلیت انعطاف به صورت کمی(metric) و ارزیابی آن شرکت ها می توانند به چیزهایی دست پیدا کنند که قبل از غیر ممکن بود: یعنی پاسخ دهی سریع به الزامات و خواسته های منحصر بفرد مشتریان[۲۰].

زمان صرف شده برای بررسی و کنترل و بررسی مجدد می تواند مشخص شود و با استفاده از روش هایی مانند JIT ، مهندسی مجدد و تکنولوژی اطلاعات حذف شود.(یعنی تجارت الکترونیک، تبدیل الکترونیکی داده ها(EDI) و اینترنت) [۱۹].

۲-۳- مشارکت کنندگان در زنجیره تامین و معیارهای کمی مربوطه

اخیرا، مشارکت خریدار- عرضه کننده توجهات زیادی را در صنایع و بین محققان به خود جلب کرده است و در نتیجه ادبیات مربوط به آن توسعه پیدا کرده است[۱۶]، [۲۶]، [۳۱]، [۳۶]، [۴۴].

اغلب این مطالعات بر مشارکت جهت عملکرد بهتر زنجیره تامین تاکید داشتند. در نتیجه یک ارزیابی عملکرد مؤثر و کارآمد خریدار- عرضه کننده به تنها ی کافی نیست، وسعت و اندازه مشارکتی که بین آنها وجود دارد نیازمند ارزیابی و بهبود می باشد، پارامترهایی که سطح این مشارکت را اندازه گیری می کند در جدول شماره ۲ نشان داده شده است.

۲-۳- زمان استعلام مشتری (query time)

زمان استعلام مشتری اشاره می کند به مدت زمانی که طول می کشد شرکت به درخواست مشتریان با اطلاعات مورد نیاز پاسخ دهد. در چندین وله نیاز هست که مشتری درباره وضعیت یک سفارش و مشکلات بالقوه در دسترسی به موجودی کالا یا تحویل آگاه شود. فراهم کردن چنین اطلاعاتی به طور موثق به مشتری کمک می کند که فعالیت هایش را زمانبندی کند، و به شرکت کمک می کند تا مشتریانش را حفظ کند. بنابراین فراهم کردن اطلاعات آن لاین یکی از اجزاء مهم خدمات به مشتریان است، و میتواند برای ایجاد بهبود به همان اندازه مورد ارزیابی قرار گیرد.

۳-۳- سنجدش خدمات و رضایت مندی مشتریان

این اندازه گیری و سنجدش در جهت یکپارچگی مشخصات مورد نظر مشتری در طراحی، تنظیم ابعاد، کیفیت و دریافت فیدبک(بازخورد) برای فرایند کنترل می باشد. که شامل قابلیت انعطاف خدمات/محصولات، زمان استعلام مشتری و خدمات بعد از فروش می باشد.

۳-۱- قابلیت انعطاف(Flexibility)

قابل انعطاف بودن اشاره می کند به در دسترس بودن محصولات/خدمات برای مواجهه با تقاضاهای منحصر بفرد مشتریان. این امر در نتیجه توسعه و بهبود تکنولوژیهایی همچون سیستم های تولید

- مقایسه سطوح خدمات با رقبا:
برای رقابتی بودن، یک سازمان باید چگونگی عملکرد خدمات خود را در مقایسه با سایر رقبا مورد سنجش قرار دهد.
- ارزیابی و سنجش درک و احساس مشتریان از خدمات:
که این کار از طریق مذاکره مستقیم با مشتریان انجام می شود. آنها چه چیزی نیاز دارند؟ سطوح خدماتی که آنها در یافت می کنند در مقایسه با آن چیزی که انتظار دارند چگونه است؟ اینها سوالاتی هستند که شرکت ها باید جهت بهبود محصولات و خدمات و افزایش اطمینان زنجیره تامین از مشتریان خود بپرسند.

برای سنجش خدمات مشتریان، سوالاتی همچون «زمان پاسخگویی چقدر است؟» و «شیوه های موجود برای آگاه کردن مشتریان کدامند» باید در نظر گرفته شود.

۳-۳-۳- معیارهای خدمات پس از فروش به مشتریان (post transaction measures of customer service

ماموریت زنجیره تامین با فراهم کردن کالا برای مشتریان پایان نمی یابد. فعالیت های بعد از معاملات نقش بسیار مهمی را بازی می کنند هم به عنوان قسمتی از خدمات مشتریان و هم برای داشتن فیدبک بالارزش برای بهبود اضافی در زنجیره تامین. برخی از اجزای بعد از معاملات که نیاز هست مورد سنجش و ارزیابی قرار گیرند در زیر مورد بحث قرار می گیرند.

جدول شماره ۲- پارامترهای ارزیابی مشارکت کنندگان در زنجیره تامین

معیارهای ارزیابی مشارکت	منبع
سطح و درجه تسهیم اطلاعات ابتکارات عرضه کننده - خریدار در صرفه جویی هزینه ها میزان همکاری دوچاره که متنه به بهبود کیفیت می شود هویت و طبقه ای که عرضه کننده در آن قرار می گیرد میزان همکاری متقابل در تلاشهای مربوط به حل مشکلات	Toni et al.(1994), mason-jones and Towill(1997) Thomas and Griffin (1996) Graham et al. (1994) Toni et al.(1994) Maloni and Benton (1997)

احتمالاً برای معرفی محصولات جدید با یک آهنگ آهسته تر از شرکت هایی که دارای دامنه محدودی از محصولات هستند عمل می کند، تحقیقات نشان می دهد که شرکت هایی که دامنه وسیعی از محصولات را تولید می کنند به طور مشابه به ازای هر کارمند ارزش افزوده، سرعت و قابلیت اطمینان تحويل ناچیزی را بدست می آورند. علاوه بر این، شرکتی با تنوع وسیعی از محصولات بندرت نوآوری در محصولات جدید دارد. این نشان دهنده تاثیر دامنه محصولات بر عملکرد زنجیره تامین است و بنابراین باید مورد سنجش قرار گیرد، تحلیل مشابهی برای خدمات می تواند بکار گرفته شود.

معیارها و مقادیر مربوط به سطوح تولید.
یکی از اجزاء مهم زنجیره تامین، عملکرد فرایندهای تولیدی است که باید مورد سنجش قرار گیرد، مدیریت شود، بهبود یابد و معیارها و مقادیر مناسب برای آن برقرار شود. این مقوله از موضوعاتی همچون دامنه محصولات و خدمات، بکارگیری موثر ظرفیت و اثربخشی تکنیک های زمانبندی تشکیل می شود.

۳-۴-۱- دامنه محصولات و خدمات مطابق اظهارات مپز، نیو (۱۹۹۷) شرکتی که دامنه وسیعی از محصولات و خدمات را تولید می کند و

فراهم می کند، که بر اثر بخشی خرید، زمان عملکرد و اندازه بسته های تولیدی (batch size) تاثیرگذار است. در رابطه با قضیه زنجیره تامین از آنجایی که زمانبندی بطور قابل توجهی به تقاضای مشتری و عملکرد عرضه کنندگان بستگی دارد، ابزارها و روش های زمانبندی باید به این نکات توجه کنند. بر مبنای اینها، می توان نتیجه گیری کرد که سنچش و بهبود اثربخشی فنون زمانبندی، عملکرد زنجیره تامین را بهبود خواهد بخشید.

۴-۳-۱- ارزیابی عملکرد خطوط توزیع (تحویل)
(Performance evalution of delivery link)
معیارهایی باید برای ارزیابی هزینه های توزیع و تحویل در زنجیره تامین طراحی شود. نمونه های بارز از این معیارها برای ارزیابی عملکرد توزیع و تحویل عبارتند از: کاهش زمان تحویل (lead time) در فرایندهای تحویل و تحویل به موقع (on time) (تحویل در تاریخ تقاضا، تحویل در تاریخ تعهد و زمان کامل تحویل سفارش)، شیوه توزیع، کanal های تحویل و برنامه زمانبندی حمل و نقل، موقعیت انبار، درصد کالاهای عبوری (در راه) کیفیت اطلاعات مبادله شده در طی حمل و تحویل، تعداد یادداشت های فاکتور شده به صورت بی نقص، انعطاف پذیری سیستم های تحویل برای برآورده کردن نیازهای مشتریان خاص [۳۷]، [۱۷]، [۴۲].

۴-۳-۲- معیارهای کمی برای ارزیابی عملکرد تحویل

در هر شیوه و روش تحویل و توزیع، کanal های تحویل، برنامه زمانبندی حمل و نقل و موقعیت انبار نقش بسیار مهمی را در کارایی تحویل بازی می کنند، افزایش کارایی تحویل بوسیله انتخاب کanal های مناسب، انتخاب سیاست های زمانبندی و موقعیت

مطابق اظهارات فیشر (۱۹۹۷) انتخاب درست استراتژی زنجیره تامین به ماهیت تنوع محصولات و نوآوری بستگی دارد. این امر همچنین اشاره می کند که دامنه محصولات و خدمات به عنوان یک معیار استراتژیک مهم تلقی شده و باید در ارزیابی عملکرد در نظر گرفته شود.

۴-۳-۲- بگارگیری موثر ظرفیت

مطابق اظهارات ویلد (۱۹۹۵): تمامی عملیات برنامه ریزی در چارچوب تنظیم شده بر مبنای تصمیمات ظرفیت اتفاق می افتد. با توجه به اظهارات بالا نقش ظرفیت در تعیین سطح تمام فعالیت های زنجیره تامین آشکار است، که اهمیت سنچش و کنترل استفاده سودمند از ظرفیت را نشان می دهد. مطابق اظهارات اسلامک، چامبرز، هالند، هاریسون و جانستون (۱۹۹۵)، بگارگیری سودمند ظرفیت بطور مستقیم سرعت پاسخ دهی به تقاضای مشتریان را تحت تاثیر قرار می دهد. بنابراین بوسیله سنچش ظرفیت، تقویت قابلیت انعطاف، مدت زمان تحویل سفارش و قابلیت تحویل بدست خواهد آمد.

۴-۳-۳- اثر بخشی تکنیک های زمانبندی (Effectiveness of scheduling techniques)

زمانبندی به زمان یا تاریخی که در آن فعالیت ها تعهد شده اند اشاره می کند. چنین زمانبندی ثابتی، روشی که در آن منابع در طول یک سیستم جریان پیدا می کنند را تعیین می کند، اثر بخشی این عمل، تاثیر قابل ملاحظه ای بر عملکرد زنجیره تامین دارد [۱۹]. بطور مثال زمانبندی بر مبنای JIT تاثیر چشمگیری بر سطوح موجودی ها دارد، بطور مشابه زمانبندی های تولید کامپیوتری بر مبنای سیستم هایی همچون MRP و اخیرا ERP یک صورت دقیق و تفصیلی از مواد را

سیستم تحویل می تواند تاثیر مثبتی بر تصمیمات مشتریان در دادن سفارش داشته باشد و بنابراین می تواند به عنوان معیاری کمی جهت جذب و حفظ مشتریان در نظر گرفته شود.

۶-۳- هزینه های مالی و لجستیک زنجیره تامین
با تعیین کل هزینه های لجستیک می توان عملکرد مالی زنجیره تامین را ارزیابی کرد. ضروری است که محدوده و سطح استراتژی ها و تکنیک هایی که به جریان هموار اطلاعات و مواد در محیط زنجیره تامین کمک می کنند تعیین شود، آنها جهت ارزیابی عملکرد مالی زنجیره تامین بکار می روند، مانند بهای تمام شده داراییها، نرخ بازده سرمایه گذاری (ROI) و کل بهای تمام شده موجودی ها.

۱-۶-۳- هزینه های تخصیص یافته به داراییها و نرخ بازده سرمایه گذاری

داراییهای زنجیره تامین شامل حسابهای دریافتی، مالشین آلات، اموال و تجهیزات و موجودیها می باشند [۴۲]. با افزایش تورم و کاهش نقدینگی، فشار بر شرکت جهت استفاده بهینه از داراییها، یعنی بهبود کارایی و بهره وری سرمایه آن افزایش می یابد. در این راستا تعیین چگونگی تخصیص هزینه ها به هر دارایی، ترکیب با گردش معاملات آن، و تاثیر آن بر کل زمان گردش وجوده نقد بسیار ضروری است. مطابق اظهارات استوارت (1995) کل زمان گردش وجوده نقد را می توان به عنوان میانگین تعداد روزهای مورد نیاز برای تبدیل وجوده سرمایه گذاری شده در داراییها به وجوده نقد و جمع آوری آن از مشتریان اندازه گیری نمود. هنگامی که زمان کل گردش وجوده نقد تعیین شد، آن را به آسانی می توان با سود، با هدف ایجاد یک بینش در رابطه با نرخ بازده سرمایه گذاری (ROI) ترکیب نمود که نشان دهنده عملکردی است که مدیریت ارشد

مناسب انبار امکان پذیر است. یک بررسی انجام شده توسط گیلدرز (1994) در بلژیک نشان داد که فرصت های چشم گیری برای بهبود کارایی زنجیره تامین بر مبنای کاهش زمان تحویل سفارش (lead time) در فرایند توزیع و تحویل وجود دارد. برای دستیابی به این هدف چه چیز مورد نیاز است، مطابق اظهارات گیلدرز (1994) یک فهم از رابطه بین کanal های توزیع و تحویل و برنامه های زمان بندی عملیات سازمانی. یک جنبه با اهمیت دیگر عملکرد تحویل، تحویل به موقع (on time) می باشد، که تعیین می کند آیا یک تحویل درست و بی نقص اتفاق می افتد یا نه، و به عنوان معیاری جهت سنجش سطح خدمات مشتریان عمل می کند. استوارت در سال 1995 موارد زیر را به عنوان معیاری برای سنجش کارایی تحویل مشخص نمود [۲۰].

- تحویل در تاریخ درخواست
 - تحویل در تاریخ تعهد شده
 - تحویل در کل زمان چرخه سفارش
- علاوه بر این جنبه های زیرین تحویل منعکس کننده سطح رضایت مندی مشتریان است.
- تعداد یاداشت های فاکتور شده بصورت بی نقص (Number of faultless notes invoiced): یک فاکتور فروش نشانده نه تاریخ حمل، زمان و چگونگی حمل بر مبنای برگه های دریافت کالا می باشد. با مقایسه اینها با تواتفات قبلی می توان تعیین کرد که آیا یک تحویل کامل و بی نقص اتفاق افتاده است یا خیر، همچنین حوزه هایی که مورد اختلاف هستند می توانند مشخص شوند، بنابراین بهبود و کارایی در عملکرد تحویل می تواند اتفاق بیافتد.
 - انعطاف پذیری سیستم های تحویل جهت ایفای نیازهای مشتریان خاص

امروزه سیستم های تحویل نسبت به تقاضاهای مشتریان بسیار قابل انعطافند، با قابل انعطاف بودن،

های پیش بینی می باشد. مطابق اظهارات فیشر(۱۹۹۷) زنجیره تامین در بسیاری از صنایع به خاطر ناتوانی در پیش بینی تقاضا از موجودی های اضافی رنج می برد. بنابراین اندازه گیری تامین موجودی، تولید، توزیع و سطوح ضایعات و همچنین دقت تکنیک های پیش بینی صحیح می تواند بینشی را در رابطه با کارایی هزینه و کاهش زمان تحويل سفارش در زنجیره تامین فراهم کند.

۴- چارچوب ارزیابی عملکرد برای مدیریت زنجیره تامین

اگرچه نوشه های زیادی در رابطه با ادبیات، تئوریها و کاربردهای مدیریت زنجیره تامین وجود دارد، اما روش های موجود ارزیابی عملکرد در کمک به توسعه مدیریت زنجیره تامین شکست خورده اند و فقدان یک روش کارآمد و موثر احساس می شود[۹]. روش ها و تکنیک های بسیاری در طول سالیان گذشته برای ارزیابی عملکرد مدیریت زنجیره تامین پیشنهاد شدند. روشهای سنتی بر روی معیارهای مالی شناخته شده همچون نرخ بازده سرمایه گذاری(ROI)، ارزش فعلی خالص(NPV) نرخ بازده داخلی(IRR) و دوره بازگشت سرمایه تمرکز می کنند که این روش ها برای سنجش کاربردهای ساده مدیریت زنجیره تامین مناسب هستند. متاسفانه روش های ارزیابی مبتنی بر معیارهای مالی جهت ارزیابی کاربردهای جدید ایجاد شده برای مدیریت زنجیره تامین خیلی مناسب نیستند. با این حال نیاز شدیدی برای مطالعه در زمینه دلایل زیر وجود دارد:

(۱) عدم وجود یک رویکرد متوازن.

معیارهای مالی که برای بررسی توسط ذینفعان برونو سازمانی بکار می روند عموماً به خوبی توسعه یافته اند، اما، معیارهای عملیاتی فاقد عمومیت و یک ساختار رسمی هستند[۲۲]. بسیاری از شرکت ها به

نسبت به کل سرمایه سرمایه گذاری شده در واحد تجاری می تواند بدست آورد. در نتیجه سیاست ها و خط مشی های مدیریت لجستیک تاثیر قابل ملاحظه ای بر روی نرخ بازده سرمایه گذاری(ROI) دارد.

۶-۲- کل بهای تمام شده موجودی ها (inventory cost

در یک زنجیره تامین، دامنه موجودی ها از مواد اولیه، لوازم و قطعات، محصولات تکمیل شده تا کالاهای در راه متغیر است، زمانی که الزامات خدمات مشتریان دائما در حال افزایش است، مدیریت موثر موجودی ها در زنجیره تامین بسیار حیاتی و با اهمیت می شود. از این رو ضروری است که هزینه های تخصیص یافته به موجودی ها بایستی ارزیابی شده و با استفاده از معیارهای مناسب سنجش عملکرد سبک و سنگین شوند. در یک زنجیره تامین کل هزینه های تخصیص یافته به موجودی ها از اقلام زیر تشکیل شده است[۲۷، [۲۹، [۴۱، [۱۵]:

- هزینه های فرصت شامل هزینه های انبار داری، سرمایه و ذخیره سازی.
 - هزینه های تخصیص یافته به موجودی ها، مانند سطح موجودی های وارد، کالای در جریان ساخت.
 - هزینه های خدمات، شامل هزینه های مرتبط با بیمه و مدیریت موجودی ها.
 - هزینه های ایجاد شده به خاطر کالاهای در راه.
 - هزینه های ریسک و عدم اطمینان، مانند هزینه های مرتبط با دله دزدی، خرابی و خسارات.
 - هزینه های مرتبط با ضایعات و دوباره کاری.
 - هزینه های مرتبط با کمبود و کسری موجودی ها برای فروش و تولید از دست رفته.
- فاکتور دیگری که نیاز به اندازه گیری دارد و با موجودی های مورد نظر سرو کار دارد، دقت تکنیک

اینکه چه چیزی نیاز به سنجش دارد و چگونگی برخورد با آنها را برای مدیریت زنجیره تامین تشریح کرد، این چاچوب توسعه یافته در جدول شماره ۳ نشان داده می‌شود.

معیارهای کمی بحث شده در این چاچوب به سطوح استراتژیک، عملیاتی و تاکتیکی مدیریت طبقه‌بندی می‌شوند، این معیارهای کمی به عنوان معیارهای مالی و غیر مالی محسوب می‌شوند و بدین ترتیب می‌توان یک روش هزینه‌یابی مناسب بر مبنای تحلیل فعالیت را بکار گرفت. همچنین این طبقه‌بندی کمک می‌کند به تشخیص اینکه در هر جایی کدام معیار باید مورد استفاده قرار گیرد و کدامیک می‌تواند به عنوان یک شاخص نسبتاً خوب و منصفانه در ارائه مشکلات مداوم در خطوط مربوطه عمل کند. جدول شماره ۴ معیارهای کمی و متعال عملکرد که حوزه گسترده‌تری از زنجیره تامین را تحت پوشش قرار می‌دهند را نشان میدهد. برای سنجش این معیارها و مقادیر مدیریت زنجیره تامین، رویکرد ارزیابی متوازن پیشنهاد می‌شود که در بخش زیر توضیح داده خواهد شد [۲۵، [۴، [۲۸].

۴- ارزیابی متوازن(BSC) برای سنجش عملکرد مدیریت زنجیره تامین

مدیریت زنجیره تامین مفهومی که برای سازماندهی و هماهنگی کلیه فعالیت‌ها از تهیه و خرید مواد گرفته تا رساندن کالا بدست مشتری نهایی را در بر می‌گیرد [۴۷]. ارزیابی متوازنی که در اینجا برای چاچوب مدیریت زنجیره تامین(SCM) ارائه می‌شود ساختاری دارد مشابه چاچوب ارزیابی متوازن برای سطوح مدیریت شرکت که توسط نورتون و کاپلان ارائه شد. گانسکاران و همکاران(۲۰۰۱) چاچوبی را برای سنجش عملکرد مدیریت زنجیره تامین پیشنهاد دادند و معیارهای کمی زنجیره تامین را مشخص کردند، در این

اهمیت معیارهای مالی و غیر مالی پی‌برده اند، اما در درک آنها در یک چارچوب متوازن موفق نبوده اند، در نتیجه یک رویکرد متوازن توسط ماسکل(۱۹۹۱) پیشنهاد شد مبنی بر اینکه شرکت‌ها باید توجه کنند در حالی که معیارهای سنجش عملکرد مالی برای تصمیمات استراتژیک و گزارشگری خارجی مهم هستند، کنترل روزمره عملیات توزیع و تولید با استفاده از معیارهای غیر مالی بهتر انجام خواهد شد.

(۲) فقدان درک در مورد تعداد معیارهای کمی که باید مورد استفاده قرار گیرد.

اغلب شرکت‌ها دارای تعداد زیادی معیارهای سنجش کمی می‌باشند که بر مبنای پیشنهادات کارمندان و مشاوران بر تعداد آنها افزوده نیز می‌شود و به این نکته توجه نمی‌کنند که سنجش عملکرد با استفاده از تعداد کمی از معیارهای کمی می‌تواند بهبود یابد.

(۳) فقدان تمایز روشن بین معیارهای کمی سطوح استراتژیک، تاکتیکی و عملیاتی.

معیارهای کمی مورد استفاده برای سنجش عملکرد بر روی تصمیماتی که در سطوح عملیاتی، تاکتیکی و استراتژیک انجام می‌شوند تاثیرگذار هستند، با استفاده از یک طبقه‌بندی بر مبنای این سه سطح، هر معیار کمی می‌تواند به سطحی که مناسب آن است نسبت داده شود. بنابراین واضح است که برای مدیریت کارآمد زنجیره تامین اهداف سنجش باید سناریوهای جامع و معیارهای کمی مورد استفاده را در نظر داشته باشند، اینها باید یک رویکرد متوازن را ارائه دهند و در بر گیرنده معیارهای مالی و غیر مالی بوده که به سطوح استراتژیک، تاکتیکی و عملیاتی طبقه‌بندی شده، باشند. گانسکاران(۲۰۰۱) معیارهای کمی بحث شده در بالا را با کمک چاچوبی که تصویر بهم پیوسته ای نسبت به

چهار بعد باید هر از گاهی بررسی شده و در صورت ضرورت بروز شوند، معیارهای موجود در ارزیابی متوازن باید در طول زمان ردیابی شده و با فرایند مدیریت زنجیره تامین استراتژیک یکپارچه شوند. ادامه این مقاله توسعه و بکارگیری ارزیابی متوازن را برای سنجدش مقادیر و معیارهای مدیریت زنجیره تامین مورد مطالعه قرار می دهد.

مقاله ارزیابی متوازن به قصد ارزیابی و سنجدش جامع عملکرد مدیریت زنجیره تامین بوسیله این معیارها بکار گرفته می شود. چهار بعد ارزیابی متوازن برای این معیارها بکار برده می شوند، به عبارت دیگر معیارهای مختلف و مناسب برای این چهار بعد ارزیابی متوازن در جدول شماره ۵ نشان داده شده اند. هر کدام از این چهار بعد باید به مقادیر و معیارهای متناظر که اهداف استراتژیک را منعکس می سازند مرتبط شوند. این

جدول (۳): چارچوب معیارهای کمی برای سنجدش عملکرد مدیریت زنجیره تامین (Gunasekaran et al., 2001)

سطح	معیارهای کمی عملکرد	مالی	غیر مالی
استراتژیک	کل زمان چرخه زنجیره تامین		●
	کل زمان گردش وجوده نقد		●
	زمان استعلام مشتری		●
	سطح درک مشتری از ارزش محصول		●
	سود خالص در مقابل نرخ بهره وری (ROI)		●
	نرخ بازده سرمایه گذاری		●
	دامنه خدمات و محصولات		●
	انحرافات از پوچه		●
	مدت زمان تحویل سفارش		●
	قابلیت انعطاف سیستم های خدماتی برای پاسخگویی به نیازهای خاص مشتریان		●
ناکنیکی	سطح مشارکت خریدار - عرضه کننده		●
	زمان تحویل سفارش توسط عرضه کننده در مقایسه با متوسط صنعت		●
	سطح تحویل بدون عیب و نقص عرضه کننده		●
	مدت زمان تحویل		●
	کارایی (عملکرد تحویل) تحویل		●
	دقت و صحبت تکنیک های پیش بینی		●
	چرخه زمانی توسعه محصول		●
عملیاتی	روش های ثبت مفارش		●
	اثر بخشی روش های فاکتور کردن تحویل ها		●
	زمان چرخه سفارش خرید		●
	چرخه زمانی فرایند های برنامه ریزی شده		●
	اثر بخشی جدول زمانبندی اصلی تولید		●
	مشارکت عرضه کننده در حل مشکلات تکنیکی		●
	توانایی عرضه کننده جهت پاسخگویی به مشکلات کیفیت		●
	ابتکار عرضه کننده جهت صرفه جویی در هزینه ها		●
	روش های رزرو عرضه کننده		●
	قابلیت اطمینان تحویل		●
	توانایی واکنش در مقابل تحویل های فوری		●
	اثر بخشی جدول زمانبندی برنامه ریزی توزیع		●
	هزینه هر ساعت عملیات		●
	هزینه حمل و نقل و انتقال اطلاعات		●
	استفاده عملی (سودمند) از ظرفیت		●
	کل هزینه موجودی ها مانند:		●
	سطح موجودی های وارد		●
	کالای در گردش		●
	ارزش ضایعات		●
	کالاهای در راه		●
	درصد عدم پذیرش عرضه کننده		●
	کیفیت مستند سازی تحویل		●
	کارایی زمان چرخه سفارش خرید		●
	فرآوانی و تناوب تحویل		●
	قابلیت اطمینان راننده برای عملکرد		●
	کیفیت کالاهای تحویل شده		●
	دست یابی به تحویل های بدون خطأ		●

جدول شماره(۴): فهرست معیارهای کلیدی عملکرد مدیریت زنجیره تامین(Gunasekaran et al., 2001)

منبع		غیر مالی	مالی	معیارهای کمی عملکرد	سطح
Stewart(1995) Christopher(1992), Dobler and Burt(1996) Bower and hout(1992) Rushton oxley(1991), Christopher(1992) Christopher(1992), stewart(1995) Toni et al.(1994) Mason-jones and Towill	and and	● ● ● ● ● ● ●	● ● ● ●	کل زمان گردش وجود نقد (ROI) قالبیت انعطاف جهت پاسخگویی به نیازهای مشتریان خاص مدت زمان تحويل کل چرخه زمانی سطح مشارکت خریدار عرضه کننده زمان استعلام مشتری	استراتژیک
Graham et al.(1994) Rushton and oxley(1991) Fisher(1997) Harrington(1996) Bower and Hout (1998)		● ● ●		وسعت عملیات شرکت برای بهبود کیفیت کل هزینه های حمل و نقل تقاضای واقعی قابلیت پیش بینی و روش های پیش بینی چرخه زمانی توسعه و بهبود محصول	تکنیکی
Wild (1995) Stewart (1995) Levy (1997), dobler and Burt (1996), Slack et al.(1998), Pyke and cohen (1994)		● ● ●	●	هزینه های تولیدی بکارگیری سودمند ظرفیت هزینه های نقل و انتقال اطلاعات هزینه های نقل و انتقال موجودی ها	عملیاتی

چهار بعد باید به مقادیر و معیارهای متناظر که اهداف استراتژیک را منعکس می سازند مرتبط شوند. این چهار بعد باید هر از گاهی بررسی شده و در صورت ضرورت بروز شوند، معیارهای موجود در ارزیابی متوازن باید در طول زمان ردیابی شده و با فرایند مدیریت زنجیره تامین استراتژیک یکپارچه شوند. ادامه این مقاله توسعه و بکارگیری ارزیابی متوازن را برای سنجش مقادیر و معیارهای مدیریت زنجیره تامین مورد مطالعه قرار می دهد.

۴- سنجش و ارزیابی معیارهای(مقادیر) مالی
معیارهای عملکرد مالی نشان می دهند که استراتژی های شرکت چطور بکار گرفته شده و اجرا شده اند و چطور در توسعه خطوط پایین شرکت سهیم اند، اهداف مالی شامل دست یابی به سودآوری، حفظ نقدینگی و توانایی پرداخت بدھی در کوتاه مدت و بلند مدت و حداکثر سازی ثروت سهامداران می باشد. شاخص های عملکرد مالی در جدول شماره ۵ نشان

۴-۱- ارزیابی متوازن(BSC) برای سنجش عملکرد مدیریت زنجیره تامین

مدیریت زنجیره تامین مفهومی که برای سازماندهی و هماهنگی کلیه فعالیت ها از تهیه و خرید مواد گرفته تا رساندن کالا بدست مشتری نهایی را در بر می گیرد[۴۷]. ارزیابی متوازنی که در اینجا برای چارچوب مدیریت زنجیره تامین(SCM) ارائه می شود ساختاری دارد مشابه چارچوب ارزیابی متوازن برای سطوح مدیریت شرکت که توسط نورتون و کاپلان ارائه شد. گانسکاران و همکاران(۲۰۰۱) چارچوبی را برای سنجش عملکرد مدیریت زنجیره تامین پیشنهاد دادند و معیارهای کمی زنجیره تامین را مشخص کردند، در این مقاله ارزیابی متوازن به قصد ارزیابی و سنجش جامع عملکرد مدیریت زنجیره تامین بوسیله این معیارها بکار گرفته می شود. چهار بعد ارزیابی متوازن برای این معیارها بکار برده می شوند، به عبارت دیگر معیارهای مختلف و مناسب برای این چهار بعد ارزیابی متوازن در جدول شماره ۵ نشان داده شده اند. هر کدام از این

پیشرفت با استفاده از افزایش سهم بازار و نرخ بازده حقوق صاحبان سهام و سرمایه بکار گرفته شده اندازه‌گیری می‌شود.

داده شده اند، بطور ساده اهداف مالی نشان دهنده موفقیت، پیشرفت و تداوم فعالیت می‌باشند، تداوم فعالیت توسط جریان‌های نقدی اندازه‌گیری می‌شود، موفقیت توسط افزایش در فروش‌ها، سود عملیاتی و جدول شماره (۵)، معیارهای (مقادیر) عملکرد برای دیدگاه مالی، فرایندهای داخلی، مشتریان و یادگیری و رشد.

معیارهای عملکرد برای دیدگاه مشتریان:	معیارهای (مقادیر) عملکرد برای دیدگاه مالی:
<p>مدت زمان استعلام مشتری- سطح درک مشتریان از ارزش محصول دائمه خدمات و محصولات- مدت زمان تحويل سفارش- قابلیت انعطاف سیستم‌های خدماتی در پاسخگویی به نیازهای مشتریان خاص سطح مشارکت خریدار عرضه کننده- مدت زمان تحويل- کارایی تحويل- اثر بخشی روش‌های صورتحساب کردن تحويل- قابلیت اطمینان تحويل- توانایی پاسخگویی به تحويل های فوری- اثر بخشی جدول زمانبندی برنامه ریزی تحويل- هزینه انتقال اطلاعات- مستند سازی کیفیت تحويل- کیفیت محصولات تحويل شده- قابلیت اطمینان رانده برای عملکرد دست یابی به تحويل های بدون خطأ.</p>	<p>مدت زمان استعلام مشتری سود خالص در مقابل نرخ بهره و ری انحرافات از بودجه سطح مشارکت خریدار- عرضه کننده عملکرد (کارایی) تحويل ابتکار عمل عرضه کننده در صرفه جویی هزینه ها قابلیت اطمینان تحويل هزینه هر ساعت عملیات هزینه انتقال اطلاعات در صد عدم پذیرش عرضه کننده.</p>
معیارهای عملکرد برای دیدگاه فرایندهای داخلی:	
<p>همکاری عرضه کننده در حل مشکلات فنی توانایی عرضه کننده جهت پاسخگویی به مشکلات کیفیت، ابتکار عمل عرضه کننده در صرفه جویی هزینه ها- شیوه های رزرو عرضه کننده- استفاده سودمند از ظرفیت- روش های ثبت سفارشات- دقت و صحت تکنیک های پیش بینی مدت زمان چرخه توسعه محصول قابلیت انعطاف سیستم‌های خدماتی جهت پاسخگویی به نیازهای مشتریان خاص سطح مشارکت خریدار- عرضه کننده دائمه محصولات و خدمات ارزش درک شده توسط مشتری در رابطه با محصول.</p>	<p>کل مدت زمان چرخه زنجیره تامین- مدت زمان گردش وجهه نقد- قابلیت انعطاف سیستم‌های خدماتی برای پاسخگویی به نیازهای مشتریان خاص، مدت زمان تحويل عرضه کننده در مقایسه با متوسط صنعت سطح تحويل های بدون عیب و نقص عرضه کنندگان- دقت و صحت تکنیک های پیش بینی- مدت زمان چرخه رشد و توسعه محصول- مدت زمان چرخه سفارش خریدار- مدت زمان چرخه فرایند های برنامه ریزی شده- اثر بخشی جدول زمانبندی اصلی تولید- استفاده سودمند از ظرفیت- کل هزینه های موجودیها مانند: سطح موجودی های در راه- کالای در جریان- ارزش صایعات و کالاهای در راه. در صد عدم پذیرش عرضه کننده- کارایی زمان چرخه سفارش خرید فراوانی و کثافت تحويل.</p>

رقابتی هر شرکتی به مشتریان مختلف بستگی دارد، که فاکتورهای مربوط به آن در جدول شماره ۵ نشان داده شده است.

۴- سنجدش و ارزیابی دیدگاه فرایندهای داخلی
شرکت برای دستیابی به برتری چه کار باید انجام دهد: معیارهای داخلی در ارزیابی متوازن (BSC) از دیدگاه فرایندهای داخلی تاثیر بسیار زیادی بر فاکتورهای رضایتمندی مشتریان دارند که این فاکتورها بر چرخه زمانی، کیفیت، مهارت کارکنان و بهره و ری

۴-۳- سنجدش و ارزیابی دیدگاه مشتریان
مشتریان چگونه به شرکت می‌نگرند: ارزیابی متوازن (BSC) مستلزم آن است که مدیریت ماموریت های سازمان در رابطه با خدمات مشتریان را در معیارهای خاصی ارائه کند که منعکس کننده فاکتورهایی باشد که واقعاً برای مشتریان با اهمیت هستند. مشتریان عموماً به زمان تحويل سفارش (lead time)، کیفیت خدمات و محصولات، کارایی خدمات شرکت و اثر بخشی هزینه ها توجه دارند. اما در دراز مدت و بسیار مهتر در دوران جهانی شدن، وضعیت

- استراتژی شرکت، استراتژی تجاری، و استراتژی مدیریت زنجیره تامین.
 - اهداف ویژه در رابطه با استراتژی شرکت، استراتژی تجاری، و استراتژی مدیریت زنجیره تامین.
 - معیارهای کمی سنتی که قبلاً برای ارزیابی مدیریت زنجیره تامین استفاده می‌شدند.
 - معیارهای کمی بالقوه مرتبط با چهار بعد ارزیابی متوازن.
- ۳- بطور روشن اهداف کلی و ویژه شرکت از عملکرد مدیریت زنجیره تامین در رابطه با هر کدام از چهار منظر را تعریف کنید.
- ۴- مدیریت زنجیره تامین متوازن اولیه را بر مبنای اهداف تعریف شده از شرکت و رویکرد طرح‌ریزی شده در مقاله گسترش دهید.
- ۵- نظرات و بازخورد مدیریت را در مورد مدیریت زنجیره تامین متوازن دریافت کنید و مطابق آن بازبینی و اصلاح کنید.
- ۶- در مورد ارزیابی متوازن مدیریت زنجیره تامین (SCM scorecard) که مورد استفاده قرار خواهد داد، در سازمان به یک توافق عمومی بررسید.
- ۷- در مورد ارزیابی متوازن مدیریت زنجیره تامین و منطق اساسی آن با تمام ذینفعان سازمان گفتگو کنید.
- ضروری است که درک و فهم متعارفی از ماموریت مدیریت زنجیره تامین در سازمان داشته باشید و همچنین به خوبی اهداف ویژه و کلی سازمان را قبل از گسترش و توسعه مدیریت زنجیره تامین متوازن مشخص کنید. مقادیر و معیارهای کمی تشکیل دهنده مدیریت زنجیره تامین متوازن بایستی با سه معیار مطابقت داشته باشند. آنها باید قابل سنجش، به آسانی قابل درک و برای هرکدام از داده‌ها قابل جمع آوری و به یک روش اقتصادی قابل تجزیه و تحلیل باشد.

موثرند، شرکت‌ها باید تصمیم بگیرند که آنها در کدام فرآیندها و قابلیت‌ها باید برتری داشته باشند و معیارهای خاصی باید برای هر کدام از آن‌ها تعیین شوند، مقادیر عملکرد (معیارهای کمی عملکرد) برای دیدگاه فرایندهای داخلی در جدول شماره (۵) نشان داده شده است.

۴-۵- سنجش و ارزیابی دیدگاه یادگیری و رشد

آیا می‌توانیم به بهبود و ارزش آفرینی ادامه دهیم: توانایی شرکت‌ها برای نوآوری، بهبود مستمر و یادگیری مستقیماً بر ارزش شرکت می‌افزاید. فرایند نوآوری، ابداع و یادگیری مستمر می‌تواند باعث ایجاد کارایی در حوزه‌های عملیاتی شرکت شود. علاوه بر این، این کار باعث کاهش هزینه‌ها و تمایز محصول جهت پاسخگویی به نیازهای متنوع مشتریان می‌شود. معیارهای عملکرد برای دیدگاه یادگیری و رشد در رویکرد ارزیابی متوازن شامل معیارهایی می‌شوند که در جدول شماره (۵) نشان داده شده‌اند.

۵- توسعه ارزیابی متوازن

به منظور بکارگیری صحیح BSC شرکت‌ها باید اهدافی را برای کیفیت، عملکرد(کارایی)، زمان و خدمات تعیین کنند و سپس این اهداف را به معیارهای خاص ترجمه و تفسیر کنند. شرکت‌ها نباید تنها با استفاده از معیارهای مالی، عملکرد شرکت را بررسی کنند، اما با ترکیب این معیارها با معیارهای عملیاتی برای عملیات روزانه میتوان کارایی آنها را بهبود بخشید، برای ایجاد مدیریت زنجیره تامین متوازن، مراحل زیر توصیه می‌شود:

- ۱- آگاهی از مفهوم مدیریت زنجیره تامین را در سازمان ایجاد کنید
- ۲- در رابطه با اقلام زیر داده‌هایی را جمع آوری و تجزیه تحلیل کنید.

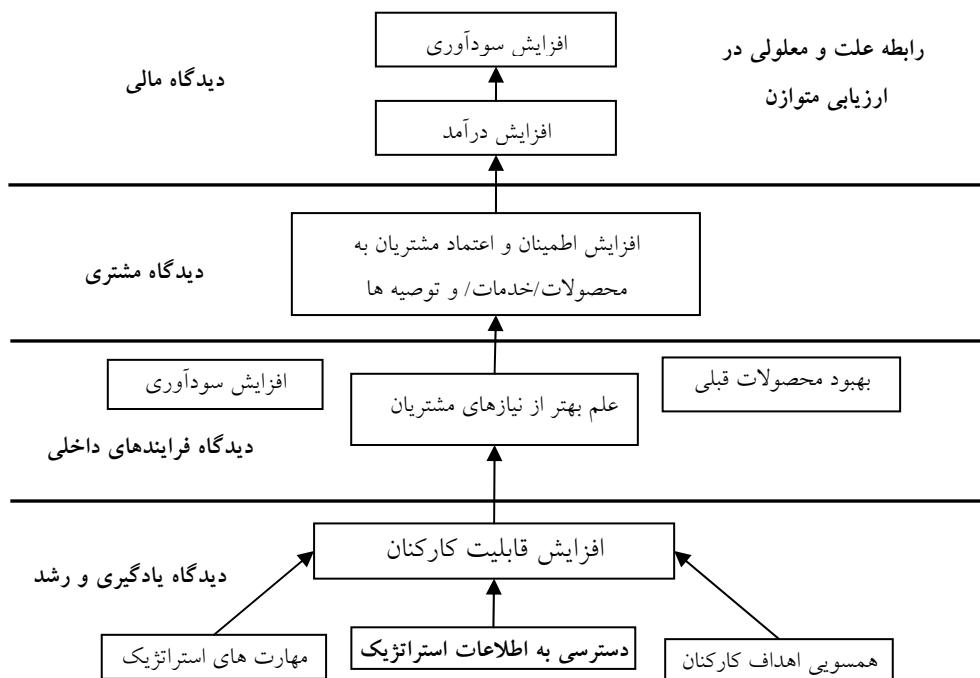
اختیار داشته باشد. سپس در فرایندهای داخلی خود زمان تولید را کاهش و کیفیت محصول و خدمات را افزایش دهید^[۲]. در ادامه، محصول کیفی باید به موقع بدست مشتریان بررسد تا با افزایش فروش به سودآوری که همان استراتژی سازمان است بررسید، بطور مثال قابلیت انعطاف سیستم های خدماتی برای پاسخگویی به نیازهای مشتریان خاص (دیدگاه فرایندهای داخلی) با احتمال بیشتری انتظارات مشتریان را برآورده خواهد کرد (دیدگاه مشتریان)، سطح بالایی از انتظارات مشتریان منجر خواهد شد که شرکت ها محصولات و خدمات بسیار ابتکاری را (منظر یادگیری و رشد) عرضه کنند، و این کار باعث افزایش سودآوری و سهم بازار شرکت خواهد شد. این روابط علت و معلولی در شکل شماره ۳ نشان داده می شوند، ارزیابی متوازن کمک می کند تا از ارتباطات علت و معلولی در مفروضاتی که بر اساس آنها استراتژی بنا شده است، حصول اطمینان شود.

کاپلان و نورتون(۱۹۹۶) به اهمیت پیروی از سه اصل زیر برای توسعه و گسترش صحیح BSC تاکید کردند

- ایجاد روابط علت و معلولی
- مشخص کردن محرك های عملکرد کافی و کارا
- ایجاد ارتباط با معیارهای مالی

۱-۵- روابط علت و معلولی

کاپلان و نورتن متوجه شدند که بین اهداف و سنجه های این چهار منظر نوعی رابطه علت و معلولی وجوددارد، یک استراتژی مجموعه ای از مفروضات است درباره روابط علت و معلولی. اگر روابط علت و معلولی بطور مناسب و کافی در ارزیابی متوازن منعکس نشود در این صورت نمی تواند با ماموریت و استراتژی های سازمان ارتباط برقرار کند، اگر هدف استراتژیک سازمان شما از منظر مالی، دستیابی به سودآوری باشد، پس باید از منظر یادگیری کارکنانی راضی و ماهر در

شکل ۳- روابط علت و معلولی در ارزیابی متوازن

- ماموریت، چشم انداز و استراتژی شرکت را به برنامه های خاص عملیاتی تبدیل کنید.
- اهداف استراتژیک شرکت را با اهداف انفرادی و تیمی پیوند دهید.
- اهداف استراتژیک شرکت را با تخصیص منابع پیوند دهید.
- داده های عملکرد را به صورت دوره ای مرور کنید و استراتژی شرکت را به طور مناسب تعديل کنید.

۶- پیاده سازی طرح پیشنهادی در عمل

در طول دهه گذشته بسیاری از شرکت های با اندازه کوچک و متوسط که امروزه سهم بسیاری در شبکه تجارت جهانی دارند، در بسیاری از خطوط داخلی زنجیره تامین با هم مشارکت می کنند، این امر ارزیابی متوازن مدیریت زنجیره تامین را به عنوان یکی از موضوعات کلیدی برای شرکت ها مطرح می سازد [۲۳، ۳۹]. ولی با این حال تعداد کمی از شرکت های با اندازه کوچک و متوسط پیش رو مفهوم، SC در فعالیت های مربوط به مدیریت زنجیره تامین بکار برده اند.

۶-۱- مشکلات موجود در راه توسعه BSC و دروس یاد گرفته شده

بررسی شرکت هایی که از روش BSC استفاده می کنند، نشان می دهد که باید از چندین خطای مرسوم هنگام اجرای مفهوم BSC اجتناب نمود، سه مورد از این خطاهای در زیر بحث می شود:

- عدم موفقیت در شامل کردن اهداف بلند مدت.
- عدم موفقیت در ارتباط دادن معیارهای کلیدی با محرك های عملکرد به وسیله روابط علت و معلولی.

۶-۲- محرك های عملکرد

ایجاد یک BSC مناسب باید شامل ترکیب مناسبی از معیارهای نهایی و محرك های عملکرد باشد، معیارهای نهایی (outcome measures) مانند زمان کل چرخه زنجیره تامین بدون محرك های عملکردی همچون میزان مشارکت خریدار - عرضه کننده، با چگونگی دست یابی به نتایج ارتباط برقرار نخواهد کرد. علاوه بر این محرك های بدون معیارهای نهایی ممکن است منجر به دستیابی به بهبودهای عملیاتی کوتاه مدت شوند، اما موفق نخواهد شد چگونگی انتقال بهبود های عملیاتی را در تسهیل و افزایش عملکرد مالی آشکار کنند.

یک شرکت ممکن است برای حفظ روابط خریدار - عرضه کننده و هماهنگی آن جهت بهبود صحیح عملیات روزانه واحد تجاری منابع قابل توجهی را سرمایه گذاری کند. با این حال اگر هیچ نوع معیار نتیجه نهایی برای روابط خریدار - عرضه کننده (تحویل های بدون خطای وجود نداشته باشد، برای شرکت ها مشکل خواهد بود که تعیین کنند چگونه استراتژی های آنان موثر بوده است

۶-۳- ایجاد ارتباط با معیارهای مالی

هدف نهایی از ارزیابی متوازن مدیریت زنجیره تامین پشتیبانی از مدیریت به رویی که در نهایت عملکرد مالی واحد تجاری بهبود باید می باشد. شکست در تعديل عملکرد عملیاتی بهبود یافته به عملکرد مالی بهبود یافته مدیران اجرایی را به تفکر مجدد درباره استراتژیهای شرکت و برنامه های کاربردی آن و می دارد (کاپلان و نورتون، ۱۹۹۶).

مراحل زیر برای بکارگیری صحیح و موثر ارزیابی متوازن مدیریت زنجیره تامین به عنوان یک سیستم مدیریت استراتژیک مناسب است.

داشتند. اهداف عملکرد انفرادی و معیارهای سنجدش برای وظایف فردی به طور مستقیم به BSC مرتبط نشده بودند. در نتیجه ما به اهمیت ارتباطات وسیع هم در هدف و هم در معنی و مفهوم ارزیابی متوازن و یکپارچه کردن آن با سیستم مدیریت عملکرد شرکت تاکید می کنیم. الگوی کارت امتیازی متوازن و نتایج آن عبارتند از برقراری ارتباط با کارکنان که می توانند تلاش های آن ها را برابر انگیزد و در ازای دست یابی به اهداف به آنها پاداش داده شود. اما در مطالعات موردی انجام شده یک حلقه گم شده بین برنامه های پاداش شرکت و BSC مشاهده شده است. علاوه بر این در طی فرایند توسعه و بهبود BSC ارتباطات درون سازمانی به طور ضعیف مشاهده شدند، مشارکت کنندگان در زنجیره تامین همچون مشتریان و عرضه کنندگان به طور فعالانه در فرایند ایجاد ارزیابی متوازن مدیریت زنجیره تامین در گیر نبودند. با توجه به نتایج چند مطالعه موردی، اعتقاد قوی داریم به اینکه بطور خاص ارزیابی متوازن مدیریت زنجیره تامین از یک سازمان به سازمان دیگر تفاوت خواهد کرد، اما ایجاد یک چاچوب استاندارد همانند چیزی که در اینجا ارائه شد سودمند و مفید خواهد بود. مطالعات موردی بیشتری جهت روشن کردن موانع و خطاهایی که مانع پیشرفت و موفقیت ارزیابی متوازن مدیریت زنجیره تامین می شوند، مورد نیاز می باشد.

۷- نتیجه گیری و استنباط

ارزیابی عملکرد یکی از عناصر ضروری برنامه ریزی و کنترل موثر و فرایند تصمیم گیری می باشد، نتایج ارزیابی، اثرات استراتژی ها و فرصت های بالقوه را در مدیریت زنجیره تامین آشکار می کند^[۱۰]. اگرچه پیاده سازی و بکارگیری معیارهای ارزیابی عملکرد امروزه در شرکت ها گسترش یافته است^[۴۶]، اما نوشه های زیادی در رابطه با مسائل مختلفی که

- عدم موفقیت در ارتباط دادن محتويات و منطق ارزیابی متوازن مدیریت زنجیره تامین.

وجود اهداف بلند مدت که مستلزم بهبود قابل ملاحظه در حوزه های کلیدی است، اثر بخشی ارزیابی متوازن را برای مدیریت زنجیره تامین تقویت خواهد کرد. در مطالعات موردی انجام شده مشاهده گردیده که شرکت های مورد مطالعه تنها قادر بودند تعداد کمی از روابط علت و معلولی و محرك های عملکرد را در طول توسعه مدیریت زنجیره تامین متوازن مشخص کنند. در یکی از مطالعات موردی انجام شده تحويل های بدون خطأ، زمان استعلام مشتری، و نرخ عدم پذیرش عرضه کننده با محرك های عملکرد مربوط به دیدگاه فرایندهای داخلی هماهنگی داشت. با این حال تیم مدیریت در مورد چگونگی مشخص کردن بهبود عملکرد در این سه حوزه غفلت کرده بود، محققین پیشنهاد کردن که چنین بهبودی با مکانیزم های مختلف، شامل رابطه بهتر خریدار - عرضه کننده و هماهنگی بین آن ها، اتخاذ ابزارهای جدید توسعه یافته، و قابلیت اطمینان تحويل ها امکان پذیر است. در نتیجه، پیشنهاد می شود که روابط علت و معلولی روش، قبل از بکارگیری ارزیابی متوازن زنجیره تامین مشخص شوند. بسیار مهم است که نه تنها محرك های عملکرد را به معیارهای عملکرد در هر کدام از حوزه های کلیدی ارتباط دهیم، بلکه باید در نظر بگیریم که چطور هر کدام از این محرك های عملکرد به صورت قابل ملاحظه ای، یک یا تعداد بیشتری از معیارهای عملکرد را بهبود می بخشد. همچنین در مطالعات موردی انجام شده فقدان شکفت انگیز ارتباطات درون سازمانی، زمانی که ارزیابی متوازن مدیریت زنجیره تامین پیش می رفت، مشاهده شده است، بطور مثال به تمام مدیران عملیاتی درباره محتوى و منطق کارت امتیازی متوازن چیزی گفته نشده بود. تعجب کننده نبود که آنها اشتیاق کمی برای درگیر شدن با این مفهوم

گیرد. مقادیر پاسخگویی به تحویل های فوری در طبقه منظر مشتریان با مقادیر فرایندهای داخلی همچون استفاده سودمند از ظرفیت، کل بهای تمام شده موجودی ها و مدت زمان چرخه فرایندهای برنامه ریزی شده تناقض دارد. به طور منطقی آشکار است که برآورده کردن یک سفارش فوری ممکن است برنامه ریزی عادی تولید و جدول زمان بندی تحویل را مختل می کند. بنابراین با مقادیری همچون قابلیت اعتماد تحویل ها، و کارایی تحویل در همان طبقه مشتریان در تناقض است. در داخل دیدگاه فرایندهای داخلی مقادیر استفاده سودمند از ظرفیت با سایر معیارها همچون دامنه خدمات و محصولات و پاسخگویی به تحویل های فوری در تناقض است. حداکثر کردن بهره برداری از تجهیزات و ماشین آلات می تواند بطور معکوس بر عملکرد تحویل، مدت زمان تحویل سفارش، قابلیت اطمینان تحویل تاثیر بگذارد. مقادیر ابتکار عمل عرضه کننده در صرفه جویی هزینه ها از طبقه یادگیری و رشد با سایر مقادیر همچون کارایی تحویل و مدت زمان تحویل سفارش در سایر طبقات در تناقض است. مدیرانی که BSC را بکار می گیرند باید به این مقادیر متناقض قبل از بکارگیری آن در سازمان توجه کنند. چهار جنبه اشاره شده و مقادیر مربوط به آنها الگویی را در مقابل سیستم سنجش مدیریت زنجیره تامین استراتژیک ارائه می کنند. تحقیقات بیشتری به منظور تشخیص اینکه آیا دیدگاهها و معیارهای پیشنهاد شده مجموعه ای ضروری و کارآمد هستند یا نه توصیه می شود. با این حال چاچوبی که ارائه شد یک ابزار ارزیابی استراتژیک مدیریت زنجیره تامین را ارائه کرد که می تواند برای نظارت و راهنمایی پروژه های خاص و تلاش های ارتقاء عملکرد کلی بکار گرفته شود. ارزش ارزیابی متوازن مدیریت زنجیره تامین افزایش می یابد اگر برای ارزیابی عملکرد مدیریت زنجیره تامین بطور روزانه برای هماهنگی

سازمان ها در حین پیاده سازی مدیریت زنجیره تامین به روش متوازن با آنها مواجه می شوند، وجود ندارد. ما بکار گیری ارزیابی متوازن زنجیره تامین را برای سازمان ها با هدف ارزیابی عملکرد روزانه کسب و کار واحد تجاری پیشنهاد کردیم. این مقاله استفاده از چاچوب BSC برای سنجش و ارزیابی مدیریت زنجیره تامین را مطرح کرد، مفهومی که در ابتدا به عنوان یک ابزار تصمیم گیری برای مدیران ارشد پیشنهاد شد، عبارت بود از بررسی روزانه حوزه مدیریت عملیاتی بوسیله بکارگیری و ارزیابی مدیریت زنجیره تامین از چهار جنبه مختلف. ما همچنین معیارهای کمی خاصی را برای هر کدام از این چهار جنبه پیشنهاد کردیم. در مطالعات موردی انجام شده و موقع بکارگیری BSC در SCM مشاهده اینکه تعدادی از معیارهای کمی یک طبقه با سایر معیارهای طبقات دیگر تناقض دارند، جالب توجه بود، حتی در داخل معیارهای کمی یک طبقه با مقابله با SCM در مقابله با مقادیر دیگر همان طبقه که به برخی از آنها اشاره می شود: برای مثال، تلاش برای حداقل کردن معیارهای کمی (مقادیر) "انحرافات از بودجه" منجر می شود به مشکلاتی در رابطه با سایر معیارها همچون تحویل به موقع (on time) موجودی ها، زمان تحویل سفارش، گردش وجوده نقد و برخی از مقادیر سایر طبقات. معیارهایی همچون نرخ عدم پذیرش عرضه کننده با معیار سطح مشارکت خریدار - عرضه کننده در دیدگاه مالی تناقض داشت. بطور مشابه دامنه خدمات و محصولات با معیارهایی مانند قابلیت انعطاف جهت پاسخگویی به نیازهای مشتریان خاص، مدت زمان تحویل سفارش، پاسخگویی به تحویل های فوری و اثر بخشی برنامه های توزیع در همان طبقه دیدگاه مشتریان تناقض دارد. با افزایش بیشتر دامنه محصولات و خدمات که توسط زنجیره تامین ایجاد می شود، عملکرد آنها می تواند با سایر معیارها در تضاد قرار

- 8) Bower, J. L., & Hout, T. M. (1988). Fast cycle capability for competitive power. *Harvard Business Review*, 110–118
- 9) Chan, F. T. S., & Qi, H. J. (2002). A fuzzy basis channel-spanning performance measurement method for supply chain management. *Proceedings of The Institution of Mechanical Engineers, Part B: Journal of Engineering Manufacture*, 216, 1155–1167.
- 10) Chan, F. T. S., & Qi, H. J. (2003a). An innovative performance measurement method for supply chain management. *Supply Chain Management – An International Journal*, 8(3), 209–223.
- 11) Chan, F. T. S., Chan, H. K., & Qi, H. J. (2006). A review of performance measurement systems for supply chain management. *International Journal of Business Performance Management*, 8(2/3), 110–131.
- 12) Christopher, M. (1992). Logistics and supply chain management. London: Pitman Publishing.
- 13) Cross, K. F., & Lynch, R. L. (1989). The SMART way to define and sustain success. *National Production Review*, 8(1), 23–33.
- 14) Dixion, J. R., Nanni, A. J., & Vollmann, T. E. (1990). The new performance challenge-measuring operation for world-class competition. Homewood, USA: Dow Jones-Irwin.
- 15) Dobler, D. W., & Burt, D. N. (1996). Purchasing and Supply Management. New York, NY: The McGraw-Hill Companies.
- 16) Fisher, L. M. (1997). What is the right supply chain for your product? *Harvard Business Review*, 105–116.
- 17) Gelders, L., Mannaert, P., & Maes, J. (1994). Manufacturing strategy همزمان دامنه وسیعی از عملیات تجاری بکارگرفته شود. مدیران شرکت‌ها نیز در تمام سطوح تصمیم‌گیری از چارچوبی سیستماتیک بر مبنای اهداف و معیارهایی که مورد توافق قرار گرفته اند متفع می‌شوند.
- منابع و مأخذ:**
- (۱) اسماعیل لو، سجاد (۱۳۸۷) طراحی الگوی زنجیره تامین ناب با رویکرد رقابت پذیری، نشریه صنعت خودرو، شماره ۱۱۷.
- (۲) بختیاری، پرویز (۱۳۸۳) ارزیابی متوازن، مجله تدبیر، شماره ۱۵۰.
- (۳) رهنمای روپیشته، فریدون (۱۳۸۷) حسابداری مدیریت راهبردی، مبتنی بر مدیریت هزینه ارزش آفرین، انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران.
- 4) Barua, A., Lee, S. C. H., & Winston, A. B. (1996). The calculus of reengineering. *Information Systems Research*, 7(4), 409–428.
- 5) Bhagwat, R., & Sharma, M. K. (2006). Management of information system in Indian SMEs: An exploratory study. *International Journal of Enterprise and Network Management*, 1(1), 99–125.
- 6) Bititici, U. S., & Nudurupati, S. S. (2002). Using performance measurement to derive continuous improvement. *Manufacturing Engineer*, 81(5), 230–235.
- 7) Bititici, U. S., Cavalieri, S., & Cieminski, G. (2005). Implementation of performance measurement systems: Private and public sectors. *Editorial, Production Planning and Control*, 16(2), 99–100.

- 26) Landeros, R., Reck, R., & Plank, R. E. (1995). Maintaining buyer-supplier partnerships. *International Journal of Purchasing and Materials Management*, 31(3), 3–11.
- 27) Lee, H. L., & Billington, C. (1992). Managing supply chain inventory: Pitfalls and opportunities. *Sloan Management Review*, Spring, 65–73.
- 28) Letza, S. R. (1996). The design and implementation of the balanced business scorecard: An analysis of three companies in practice. *Business Process Re-engineering and Management Journal*, 2(3), 54–76.
- 29) Levy, D. L. (1997). Lean production in an international supply chain. *Sloan Management Review*, Winter, 94–102.
- 30) Malmi, T. (2001). Balanced scorecards in Finnish companies: A research note. *Management Accounting Research*, 12, 207–220.
- 31) Maloni, M. J., & Benton, W. C. (1997). Supply chain partnerships: Opportunities for operations research. *European Journal of Operations Research*, 101, 419–429.
- 32) Mapes, J., New, C., & Szwejczewski, M. (1997). Performance trade-offs in manufacturing plants. *International Journal of Operations and Production Management*, 17(10), 1020–1033.
- 33) Martinsons, M., Davison, R., & Tse, D. (1999). The balanced scorecard: A foundation for the strategic management of information systems. *Decision Support Systems*, 25, 71–88.
- 34) Maskell, B. H. (1991). Performance measurement for performance indicators and improvement programs. *International Journal of Production Research*, 32(4), 797–805.
- 18) Graham, T. S., Dougherty, P. J., & Dudley, W. N. (1994). The long term strategic impact of purchasing partnerships. *International Journal of Purchasing and Materials Management*, 30(4), 13–18.
- 19) Gunasekaran, A., Patel, C., & Tirtiroglu, E. (2001). Performance measures and metrics in a supply chain environment. *International Journal of Production and Operations Management*, 21(1/2), 71–87.
- 20) Gunasekaran, A., Patel, C., Ronald, E., & McGaughey, R. (2004). A framework for supply chain performance measurement. *International Journal of Production Economics*, 87(3), 333–348.
- 21) Harrington, L. (1996). Untapped savings abound. *Industry Week*, 15 July, pp. 53–58.
- 22) Hudson, M., Lean, J., & Smart, P. A. (2001). Improving control through effective performance measurement in SMEs. *Production Planning and Control*, 12(8), 804–813.
- 23) Hvolby, H. H., & Trienekens, J. (2002). Supply chain planning opportunities for small and medium sized companies. *Computers in Industry*, 49, 3–8.
- 24) Kaplan, R., & Norton, D. (1992). The balanced scorecard: Measures that drive performance. *Harvard Business Review*, 70(1), 71–99.
- 25) Kaplan, R., & Norton, D. (1996). Using the balanced scorecard as a strategic management system. *Harvard Business Review*, 74(1), 75–85.

- Information Management, 7(4), 41–50.
- 45) Towill, D. R. (1997). The seamless supply chain – The predator's strategic advantage. International Journal of Technology Management, 14, 37–55.
- 46) Turner, T. J., Bititici, U. S., & Nudurupati, S. S. (2005). Implementation and impact of performance measures in two SMEs in Central Scotland. Production Planning and Control, 16(2), 135–151.
- 47) Wagner, B. A., Fillis, I., & Johansson, U. (2003). E-business and E-supply chain strategy in small and medium sized businesses (SMEs). Supply Chain Management – An International Journal, 8(4), 343–354.
- World Class Manufacturing. Portland, OR: Productivity Press.
- 35) Mason-Jones, R., & Towill, D. R. (1997). Enlightening supplies. Manufacturing Engineering, 3, 156–160.
- 36) McBeth, D. K., & Ferguson, N. (1994). Partnership sourcing: An integrated supply chain management approach. London: Pitman Publishing.
- 37) Novich, N. (1990). Distribution strategy: Are you thinking small enough? Sloan Management of Review, Fall, 71–77
- 38) Schonberger, R. J. (1990). Building a chain of customers. London: The Free Press.
- 39) Sharma, M. K., & Bhagwat, R. (2006). Practice of information systems: Evidence from select Indian SMEs. Journal of Manufacturing Technology Management, 17(2), 199–223.
- 40) Sharma, M. K., Bhagwat, R., & Dangayach, G. S. (2005). Practice of performance measurement: Experience from Indian SMEs. International Journal of Globalization and Small Business, 1(2), 183–213.
- 41) Slack, N., Chambers, S., Harland, C., Harrison, A., & Johnston, R. (1995). Operations Management. London: Pitman Publishing.
- 42) Stewart, G. (1995). Supply chain performance benchmarking study reveals keys to supply chain excellence. Logistics Information Management, 8(2), 38–44.
- 43) Thomas, D. J., & Griffin, P. M. (1996). Co-ordinated supply chain management. European Journal of Operations Research, 94(3), 1–15.
- 44) Toni, A. D., Nissimbeni, G., & Tonchia, S. (1994). New trends in supply environment. Logistics